

[Gerhard Nielsen.]

saa vidt angaar Fordringer, der har Pant i den Ejendom, der tjener dem til Bolig. Enhver, der kender Forholdene, ved, at der i vort Land findes en Mængde Arbejdere, der i de senere Aar har faaet opført en lille Bolig, som Regel kun til Brug for dem selv, men undertiden ogsaa med en enkelt Lejlighed til Udleje. Adskillige af disse Mennesker er arbejdsløse og er derved kommet i Vanskeligheder. Jeg hilser derfor med Glæde, at disse Folk nu ogsaa kommer ind under Lovens Bestemmelser, saa de kan faa Henstand med de Betalinger, som de paa Grund af Arbejdsløsheden ikke er i Stand til at yde.

I § 9 bestemmes det, at Henstands-ydelserne skal afvikles i højst 10 Terminer. Efter Folketingets Affattelse skulde Udvalget bestemme, i hvor mange Terminer de skulde afdrages, men der var ikke sat noget Maksimum. Det er nu sket her.

Endelig er der den meget vigtige Bestemmelse i § 11, hvorefter Indenrigsministeren bemyndiges til at tilstaa Kreditorer og Hypotekforeninger saadanne Lempelser, at det bliver muligt for dem at optage eller yde midlertidige Laan med Sikkerhed i den laantagende Series samtlige Aktiver fremfor al anden Gæld. Denne Bestemmelse er ligesom adskillige andre indsat af Regeringspartierne i Landstinget for at imødekomme Ønsker, der har været fremsat. Hvad det sidst af mig omtalte angaar, maa det erkendes, at det herved bliver muligt for de paagældende Institutioner at fremskaffe de nødvendige likvide Midler til Gennemførelse af Lovens Bestemmelser om at yde den Henstand, som det er ønskeligt at give.

Dette er de væsentligste af de Ændringer, der er foretaget i det Forslag, som Folketinget har vedtaget. Jeg skal meget anbefale det høje Tings ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, som Regeringspartierne med Tilslutning af Justitsministeren stiller.

Jeg vil gerne gøre den Bemærkning, at om to Dage begynder Terminen, og det er jo bekendt, at en Række af Kreditorer og andre Institutioner i Henhold til de Bestemmelser, der er gældende, har maattet indgive Krav om at faa deres Ydelser dækket, og hvis der ikke gennemføres en Lov paa Rigsdagen om Henstand, er det jo givet, at der i Løbet af kort Tid vil blive foretaget en Mængde Auktioner ude over Landet hos de Mennesker, der her er Tale om. Det er givet, at Tusinder af Landbrugere, Fiskere, Haandværkere og Arbejdere

venter en saadan Lov om Henstand vedtaget, for at det kan blive muligt for dem at fortsætte med deres Bedrift og blive ved deres Hjem. Og jeg maa tilføje, at de, der umuliggør en saadan Lovs Vedtagelse nu inden Terminens Udløb, efter min Opfattelse paatager sig et meget stort Ansvar overfor Tusinder af Landmænd, som ved en saadan Lovs Gennemførelse kan blive hjulpet i en øjeblikkelig Forlegenhed. Jeg tillader mig derfor meget indtrængende at anbefale Tinget at vedtage det af Flertallet indstillede Forslag til Lov.

Krag: Da mit Partis ærede Ordfører er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger i Tilknytning til de Forhandlinger, som senest i Gaar har fundet Sted i det Udvalg, der er nedsat til Behandling af denne Sag.

Det er aldeles utvivlsomt saaledes, at der ligger overordentlig stor Vægt paa Gennemførelsen af en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med. Terminen staar ganske nær, og Tusinder og atter Tusinder af nødstedte Ejendomsbesiddere stirrer mod Rigsdagen i Forventning om, at et Resultat paa dette Omraade kan naas, saaledes at de kan blive i Stand til at forblive ved deres Virksomhed og bevare Hus og Hjem. Denne Sag har jo været fremme her i Rigsdagen gennem ret lang Tid, og man har fra forskellige Sider ment at kunne bebrejde Landstingsudvalget, at Behandlingen har trukket saa længe ud. Jeg mener, at en saadan Bebrejdelse er ganske uberettiget, thi det var en Selvfølge, at Landstingsudvalget maatte afvente Afslutningen af de Forhandlinger, som har fundet Sted baade i Landbokommissionen og i de forskellige mere eller mindre fortrolige Udvalg, hvori der forhandlede om Kriseproblemet i det hele taget. Men aldrig saa saare forelaa det nogenlunde klart, hvad der kunde komme ud af disse Forhandlinger indenfor andre Udvalg og Grupper her paa Rigsdagen, før Landstingsudvalget tog et energisk Initiativ i denne Sag, som jeg mener det saa lidt fortjener Bebrejdelse for, at det tværtimod fortjener Tak.

Det Lovforslag, der er kommet her over til Folketinget fra Landstinget, er et Lovforslag, som overfor Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere i Landkommunerne løser Opgaven, og som betyder en overordentlig virksom Hjælp for alle disse Samfundsborgere til Bevarelse af Hjem og Virksomhed. Og jeg mener ogsaa, at Lovforslaget overfor handlende og Haandvær-